1. І сказав Господь до Мойсея: Увійди до фараона, і говори до нього: Так сказав Господь, Бог євреїв: Відпусти Мій народ, і нехай вони служать Мені!

2. Бо коли ти відмовишся відпустити, і будеш держати їх ще,

3. то ось Господня рука буде на худобі твоїй, що на полі, на конях, на ослах, на верблюдах, на худобі великій і дрібній, моровиця дуже тяжка.

4. І відділить Господь між худобою Ізраїля й між худобою Єгипту, і не загине нічого зо всього, що належить Ізраїлевим синам.

5. І призначив Господь усталений час, кажучи: Узавтра Господь зробить цю річ у цім краї.

6. І зробив Господь ту річ назавтра, і вигинула вся єгипетська худоба, а з худоби Ізраїлевих синів не згинуло ані одне.

7. І послав фараон довідатись, а ось не згинуло з худоби Ізраїлевої ані одне! І стало фараонове серце запеклим, і не відпустив він народу того!

8. І сказав Господь до Мойсея й до Аарона: Візьміть собі повні ваші жмені сажі з печі, і нехай Мойсей кине її до неба на очах фараонових.

9. І стане вона курявою над усією єгипетською землею, а на людині й скотині стане гнояками, що кинуться прищами в усьому єгипетському краї.

10. І набрали вони сажі з печі, та й стали перед фараоновим лицем. І кинув її Мойсей до неба, і стали прищуваті гнояки, що кинулися на людині й на скотині.

11. А чарівники не могли стати перед Мойсеєм через гнояки, бо гнояк той був на чарівниках і на всіх єгиптянах.

12. І вчинив запеклим Господь фараонове серце, і він не послухався їх, як говорив був Господь до Мойсея.

13. І сказав Господь до Мойсея: Устань рано вранці, і стань перед лицем фараоновим та й скажи йому: Отак сказав Господь, Бог євреїв: Відпусти Мій народ, і нехай вони служать Мені!

14. Бо цим разом Я пошлю всі урази Мої на серце твоє, і на рабів твоїх, і на народ твій, щоб ти знав, що немає на всій землі Такого, як Я!

15. Бо тепер, коли б Я простягнув Свою руку, то побив би тебе та народ твій мором, і ти був би вигублений із землі.

16. Але Я для того залишив тебе, щоб показати тобі Мою силу, і щоб оповідали про Ймення Моє по всій землі.

17. Ти ще опираєшся проти народу Мого, щоб їх не відпустити.

18. Ось Я взавтра, цього саме часу, зішлю дощем тяженний град, що такого, як він, не бувало в Єгипті від дня його заложення аж до сьогодні.

19. А тепер пошли, позаганяй худобу свою та все, що твоє в полі. Кожна людина й

худоба, що буде застукана в полі, і не буде забрана додому, то зійде на них град, і вони повмирають!

20. Хто з фараонових рабів боявся Господнього слова, той зігнав своїх рабів та свою худобу до домів.

21. А хто не звернув свого серця до слова Господнього, той позалишав рабів своїх та худобу свою на полі.

22. І сказав Господь до Мойсея: Простягни свою руку до неба, і нехай буде град у всьому єгипетському краї на людину, і на худобу, і на всю польову траву в єгипетській землі!

23. І простяг Мойсей палицю свою до неба, і Господь дав громи та град. І зійшов на землю огонь, і Господь дощив градом на єгипетську землю.

24. І був град, і огонь горів посеред тяженного граду, що не бувало такого, як він, у всім єгипетськім краї, відколи він став був народом.

25. І повибивав той град у всім єгипетськім краї все, що на полі, від людини аж до худоби! І всю польову рослинність побив той град, а кожне польове дерево поламав!

26. Тільки в землі Ґошен, де жили Ізраїлеві сини, не було граду.

27. І послав фараон, і покликав Мойсея та Аарона, та й сказав до них: Згрішив я тим разом! Господь справедливий, а я та народ мій несправедливі!

28. Благайте Господа, і досить бути Божим громам та градові! А я відпущу вас, і ви більше не залишитеся...

29. І сказав до нього Мойсей: Як вийду я з міста, то простягну руки свої до Господа, громи перестануть, а граду вже не буде, щоб ти знав, що Господня ця земля!

30. А ти й раби твої, знаю я, що ви ще не боїтеся перед лицем Господа Бога!

31. А льон та ячмінь був побитий, бо ячмінь дозрівав, а льон цвів.

32. А пшениця та жито не були вибиті, бо пізні вони.

33. І вийшов Мойсей від фараона з міста, і простяг руки свої до Господа, і перестали громи та град, а дощ не лив на землю.

34. І побачив фараон, що перестав дощ, і град та громи, та й далі грішив. І чинив він запеклим своє серце, він та раби його.

35. І стало запеклим фараонове серце, і він не відпустив Ізраїлевих синів, як говорив був Господь через Мойсея.